

Pituffik News

nr. 7/2005

Onsdag den 7. september 2005

5. ÅRGANG

Foto: Karl-Henrik Simonsen

INDHOLD

Nr. 07/2005

DET SKER I THULE

Side 2

MAD PÅ HOSPITALET

BILUHELDSKAMPAGNE

Side 3

MTU 2005

Side 4

REDAKTIONENS SPALTE

OPERATION JULEMAND

Side 5

NYE SPILLERE I TRUPPEN...

HILSEN FRA OTTO PHARSEN

Side 6

DA SARA BLEV UDLÆRT

Side 7

EN ARBEJDSPLADS I GC

Side 8 - 9

FRA VOR MAND I KANGERLUSSUAQ

FRA VOR MAND I MCGUIRE

Side 10

ÅBENT HUS I FIRE DEPARTMENT

THULE - ET GENSYN MED DET NYE

Side 11

MENS VI VENTER PÅ GREENPEACE

Side 12 - 13

VI SIGER GODDAG OG FARVEL

Side 14

SNE & HØRT

Side 15

HAVNESÆSON 2005

Side 16

UDGIVER:

GREENLAND CONTRACTORS

DK - 3970 PITUFFIK

ANSVARSHAVENDE:

INGE W. BÜLCK

REDAKTØR:

WIVIAN HEDEGAARD

TRYK: NOFOPRINT A/S

OPLAG: 825

Næste nr. udkommer: 05.10.2005
Deadline: 23.09.2005

Det sker i Thule

Af Inge W. Bülcck

September er kommet, og sommeren går på hæld. På trods af et par storme af orkanstyrke i juli har vi været heldige med vejret denne sommer og, mange medarbejdere har deltaget i udflugter og arrangementer sommeren over. Der har været rig mulighed for vandreture og udendørs aktiviteter og for at se dyreliv – mange har nydt samværet omkring grillen i de lange solfyldte sommeraftener, og adskillige medarbejdere har fået ladet batterierne op under sommerferie med familie og venner, så vi står godt rustet til efteråret og vinteren, der nu snart banker på døren.

Den 15. september sætter stormsæsonen officielt ind med de sikkerhedsmæssige foranstaltninger, det medfører. Vi bør hver især sætte os ind i betydningen af de forskellige stormmeldinger og reglerne, der er bundet op omkring stormkonditionerne, samt i øvrigt bruge vores sunde fornuft i alle tilfælde.

Som et yderligere tegn på at efteråret er på vej er Box Top operationen, der sikrer forsyninger til Station Alert, vel overstået. Det har været muligt for en del af GCs medarbejdere at flyve med canadierne til Alert samt deltage i Box Top Olympics sammen med USAF.

Både vore egne korttidsansatte kolleger og sommerentreprenørerne begynder at forlade Thule, og vi kan tydeligt mærke, at der bliver færre mennesker på pladsen. Det har været en meget travl sommer med 100 % udnyttelse af al boligkapacitet.

Havnesæsonen 2005 har været den travleste i mange år – alt arbejdet er imidlertid gennemført hurtigt og sikkert og uden et eneste arbejdsuheld - ikke så meget som et plaster på en finger – og det er meget, meget glædeligt. Også modtagelsen af fuel fra tankskibene forløb uden den mindste dråbe spildt fuel, på trods af, at operationen skete under meget vanskelige vejrforhold.

Der har i det hele taget hersket stor travlhed sommeren over i alle afdelinger, og jeg vil derfor gerne sende en tak til samtlige ledere og medarbejdere for den store og målrettede indsats der er ydet.

Sommeren over er der også arbejdet med phase-in af GC-600 kontrakten, der formelt starter den 1. oktober. Vi går dermed ind i den mest spændende periode af vort firmas historie, og jeg er sikker på, at ændringerne bliver til glæde for både vor kunde, vore ejere og alle ansatte i GC. Ændringerne sker ikke "automatisk" natten over mellem den 30. september og den 1. oktober – de kræver i tiden, der kommer, aktiv medvirken af samtlige medarbejdere i GC på alle niveauer. Det er nødvendigt, at vi alle er omstillingsparate samt fokuserer på udvikling, kvalitet og kundetilfredshed – kun derved kan vi opfylde vor vision: *at blive USAFs bedste serviceleverandør* med alle de positive følgevirkninger det vil have for ejerkredsen, kunden og medarbejderne.

Selvom vi fokuserer meget på tiden efter den 1. oktober er september som sædvanligt præget af USAF finansårsafslutning "End-Of-year". Vi håber, at der bliver penge til rigtig mange gode projekter til gavn for Thule samt til indkøb af de supplies, der ikke har været penge til i årets løb. Årsafslutningen betyder en travl periode for os alle – ikke mindst supply og ingeniøraftdelingen.

Til slut vil jeg gerne sige tak for den indsats som vor Pituffik News redaktør gennem flere år, Wivian Hedegaard har ydet. Wivian har valgt at søge nye udfordringer i Danmark fra den 5. oktober, og derfor byder jeg velkommen til vor nye redaktør Louise Kellberg Kümmel. Og så vil jeg opfordre jer alle til at hjælpe Louise med at udvikle Pituffik News yderligere ved aktivt at deltage med artikler samt forslag til indlæg i Pituffik News.

Mad på hospitalet

Som vi alle ved, rykker Dining Hall teltpælene op, og flytter midlertidigt bespisningen til det gamle hospital, indtil den nyrenoverede Buffet Restaurant åbner dørene ca. midt i december. Men hvornår sker det, hvordan kommer det til at foregå og hvad med den nye delikatesse?

Af Louise Kümmel

Det gamle hospital

Fredag den 9. september bliver sidste dag, vi kan nyde fuld menu i Dundas Dining Hall. I weekenden flytter køkkenet til en midlertidig kantine på det gamle hospital, og der vil i dette tidsrum serveres en reduceret menu i Dining Hall. Mandag den 12. september serveres første måltid på hospitalet.

Der er visse restriktioner på det gamle hospital, hvilket bl.a. vil betyde, at vi ikke kan få friturestegte madvarer, og at omeletten bliver tilberedt i køkkenet, ikke ude ved linen. Der vil derudover heller ikke være nogen snackline.

Den nye kontrakt

Når vi per 1. oktober overgår til den nye kontrakt, vil den tidligere løsning med mealcard bortfalde, og vi vil alle få kostpenge i stedet, 47,75 kr. pr. dag, svarende til prisen for 3 måltider. Hvor mealcard'et blev beskattet som B-indkomst, vil der efter d. 1. oktober være almindelig A-indkomst beskættning, da begrebet fri kost ophører.

Da det gamle hospital har begrænset mulighed for at modtage kontanter, vil betalingsmidlet i stedet blive spisekuponer, der skal købes på forhånd. Kuponer kan fås ved dollarudbetalingerne, hvor prisen vil blive trukket direkte på lønsedlen. Ubrugte spisekuponer kan refunderes.

Delikatessen

Den 16. september åbner vores nye delikatesse med et rigtig knaldtilbud. Hvad det bliver, må vi i spænding vente og se. Da jeg spurgte Food Services Supervisor Benny Jensen, hvilke

slags varer der vil komme i delikatessen, fik jeg at vide, at vi "ikke havde plads til at skrive om udbudet i Pituffik News". Vi kan se frem til et godt og varieret udvalg med over 160 forskellige fødevarer, som kan erhverves til meget rimelige priser, nogenlunde på niveau med hvad vi betaler i BX'en.

Delikatessen vil som udgangspunkt holde åbent minimum 25 timer om ugen, med åbningstider forskudt af Buffet Restaurantens.

Dundas Buffet Restaurant

Hvis alt går vel, "immaqa" osv., åbner vores nye Buffet Restaurant dørene ca. den 15. december. Som det nye navn angiver, går vi i retningen af en mere buffetpræget bespisning med høflig selvbetjening, som vi i dag kender det fra salatbaren.

Derudover ryger mange af de gamle opskrifter sig en tur, da vi ikke længere vil være bundet af USAF regulativerne, og derfor selv kan bestemme, hvordan vi synes en æbletærte skal smage. Der vil stadig være minimum 1 amerikansk ret på menuen hver dag, men det vil være ud fra Buffet Restaurantens egne opskrifter.

Biluheldskampagne

Af Elisabeth Wagner

Som et tiltag til at reducere antallet af biluheld, hvori GC-medarbejdere er involveret, udloddes der i FY-05 kvartalsvis kr. 30.000 som præmie for skadesfri kørsel. Beløbet der måtte restere efter reparation af køretøjer, kommer til udlodning blandt de medarbejdere, der har kørt skadesfrit i kvartalet.

Da antallet af biluheld er blevet væsentligt reduceret, er der denne gang kr. 5.000 tilbage i puljen, som er udloddet i 5 lodder à kr. 1.000. Følgende 5 medarbejdere er udtrukket:

Karen Regina J.N. Hansen
Jens Geisnæs Hansen
Michael Chresten Birch
Kim Lynge Nielsen
Mads Pedersen

Vinderne kan modtage deres gevinst ved henvendelse hos Ø&R i bygn. #274.

Lad os alle sammen gøre vores til at fortsætte den positive udvikling.

MTU 2005

Af Lisa Borggaard Jensen

Startskuddet til Medarbejder Tilfredsheds Undersøgelsen lød den 15. marts 2005. I løbet af den efterfølgende uge blev skemaerne uddelt, udfyldt, og i alt 375 stk. kom retur, hvilket svarer til 68% af de i alt uddelte. Efter alle besvarelser er blevet indtastet i en database, og det overordnede resultat er en realitet, har mange ansatte på tværs at organisationen arbejdet med resultaterne for at påvirke GC til at blive et endnu bedre sted at være både fagligt og socialt.

I MTU-styregruppen blev det besluttet at så mange som muligt fra hele organisationen skulle inddrages i den efterfølgende proces med at finde indsatsområder og handlingsplaner. De timelønnede, de individuelle specialister samt arbejdslederne blev derfor bedt om hver især at komme med 4 repræsentanter samt 4 forslag til indsatsområder til det første MTU-møde. Ud af i alt 12 områder skulle den nye MTU-gruppe så vælge 4 indsatsområder, som er blevet fælles indsatsområder for hele organisationen.

Repræsentanterne fra de 3 grupper har stort set peget på de samme indsatsområder, og der er opnået enighed om 4 indsatsområder med følgende temaer:

- Kommunikation/tillid til managergruppen
- Faglig udvikling
- Arbejdsmiljø
- Motivation, nærmeste leder

Det blev besluttet, at de 4 indsatsområder skulle behandles af 4 MTU-grupper bestående af repræsentanter fra forskellige divisioner, faggrupper samt ansættelsesformer.

Grupperne kastede sig ud i opgaven og skulle i løbet af de første 4 uger komme op med forslag til en handlingsplan. Der blev arbejdet energisk med opgaven, og det summede af konstruktiv diskussion i de 4 MTU-grupper af medarbejdere, som aldrig havde prøvet at arbejde sammen før.

Resultater blev som følgende:

Gruppe A

Tema: Kommunikation med og tillid til managergruppen

Gruppen udarbejdede en del forslag til hhv. kort- og langsigtede handlingsplaner som omhandler: synlighed, troværdighed, kommunikation af visioner og strategier ud i organisationen. Disse handlingsplaner blev præsenteret for managergruppen som har lavet planer for hvordan de kan implementeres i hverdagen. Dette vil blandt andet komme til udtryk ved flere shopbesøg på tværs i organisationen, flere artikler i Pituffik News, samt mere information til fyraftens-

møderne fra den enkelte manager. Derudover arbejder managergruppen med en handlingsplan for GC's mål og visioner, strategier og målestyringsværktøjer i forhold til den nye kontrakt.

Deadline er sat til ultimo 2005.

Gruppe B

Tema: Faglig udvikling

Handlingsplanen indeholder forslag til, hvordan faglig udvikling kan forbedres, samt hvordan man kan øge fokus på mulighederne. Dele af handlingsplanen peger på løsninger med de resurser, der er til rådighed nu - andre kræver flere økonomiske midler og vil derfor blive implementeret løbende. Resultatet af handlingsplanen vil bl.a. vise sig som løbende mulighed for videreuddannelse, virksomheds/leverandørbesøg i DK, samtaler med medarbejder om faglig udvikling ved ansættelse samt løbende under ansættelsen, og mere fokus på emnet til fratrædelsessamtalen, samt artikler i Pituffik News skrevet af personer, der har været på kursus/efteruddannelse eller virksomhedsbesøg i DK.

Managergruppen arbejder videre med handlingsplanerne.

Gruppe C

Tema: Arbejdsmiljø

Gruppen har arbejdet med spørgsmålene som omhandler mobning, sexchikane, racisme og personlig forfølgelse. Ca. 20% af de 68%, som har besvaret spørgeskema-undersøgelsen, føler sig udsat for en eller flere af disse ting. De nævnte områder har naturligvis indflydelse på den enkeltes velbefindende, og er derfor meget vigtige, når man taler om arbejdsmiljøet i GC. På baggrund af gruppens forslag er følgende handlingsplaner blevet igangsat:

- Der er i managergruppen enighed om at nedsætte et „Udvalg for udvikling af arbejdsmiljø“, som bl.a. kan behandle generelle arbejdsmiljøtiltag og -spørgsmål. Deadline: Ultimo 2005
- GC vil formalisere en politik til imødegåelse af mobning og sexchikane. Deadline: Oktober 2005
- Der igangsættes en gennemgang/revision af personalepolitikkerne. Deadline: Primo 2006

Gruppe D

Tema: Motivation, nærmeste leder

Gruppe D har udarbejdet en handlingsplan, som går på følgende: de enkelte divisioner med divisionsmanageren som tovholder skal sammensætte en gruppe, hvor alle kategorier af medarbejdere er repræsenteret. Gruppen skal udarbejde et sæt etiske regler/værdisæt for motivation. Divisionernes input skal munde ud i et samlet værdisæt for GC. De enkelte divisioner skal præsentere deres resultatet på et fyraftensmøde i slutningen af 2005.

Med disse handlingsplaner er der nok at tage fat på og vi glæder os til at se resultater i hverdagen.

Så mange var ordene om MTU denne gang. HUSK vi har alle et ansvar at forbedre tilfredsheden i vores virksomhed.

Redaktionens spalte

Pituffik News udkom ikke i juli måned på grund af ferie mv., men nu er vi tilbage igen og for sidste gang med undertegnede som redaktør. Jeg vender efter en sidste og definitiv periode på fire år på Thule atter tilbage til Danmark, måske til efterløn, måske for at udleve mine journalistdrømme, eller måske til et nyt og spændende job – verden står åben, hvis man selv vil.

Det er selvfølgelig med vemod, at jeg tager afsked, for jeg vil savne Grønland - især savne den del af min verden, som har været naturen. Selvfølgelig også de mange spændende oplevelser jeg har haft. Når andre har spurgt mig, hvad jeg dog laver i en ødemark som Thule, har jeg gjort opmærksom på, at det ikke er mange steder, at man har mulighed for at komme tæt på de mange spændende personligheder, som hvert år gæster Thule. Her tænker jeg på den kongelige familie, kendte politikere og videnskabsfolk fra alle verdens lande, som hellere end gerne vil i kontakt med befolkningen på Thule Air Base. Dengang der var danske bands i TOW Club, kunne man også blive dus med Kim Larsen, Henning Stærk, Monrad & Rislund og mange andre.

Da jeg i 1987 første gang ankom til Thule, var der ikke ret mange som VILLE det hele. Derfor var der ikke kø ved oplevelserne. De almindelige turistmål som Granatdalen, Dundasbjerget og Indlandsisen var hurtigt overstået.

Min første store oplevelse var en uge på den amerikanske isbryder Polar Star som "sygeplejerske". Skibet skulle bryde is fra Diskobugten til Thule, så årets første skibe kunne komme sikkert i havn. Hvordan det kunne lade sig gøre, er en anden historie.

En tur med et skib, chartret af Nuna Oil til Etah, endte desværre brat i Granvillefjorden p.g.a. forsikringsmæssige forhold. Her blev jeg samlet op af en Bell helikopter, og fløjet tilbage til basen. Det var surt - jeg har altid ønsket mig at se verdens nordligste bosættelse Etah.

og Politikens Bræ. Oplevelsen blev større af, at vi fulgtes med otte andre slæder tilbage til Armed Forces Day på Basen.

Den ultimative tur var slædeturen til Savissivik sammen med to grønlandske fangere. Det var ikke bare en lille udflugt, vi overnattede to gange på slæden, og isen var ved at bryde op, så vi var ved at drive til havs på en isflage, hvilket gjorde det ekstremt spændende. Jeg boede i bygden i tre dage og tog helikopteren tilbage til basen.

Så var der miniferien på Station Nord, hvor jeg havde en ven med fast indkvartering. Herfra gik turen med et chartret fly påsat ski til en camp ca. 300 km ude på isen nordøst for Station Nord. Her boede videnskabsfolk og/eller efterretningsfolk med komfur og køleskab midt i det hele.

At komme med 109'erne i et Hercules fly 200 km ud på indlandsisen og stå ved siden af den mast som indikerer, at 20 meter længere nede ligger det, der engang var Camp Century, satte fantasien i gang.

Turen via Qaanaaq og Herbert Ø til Siorapaluk med en syltet sæl på dækket, skal også lige nævnes. Her lå jeg ensomt på en kridhvid strandbred i tre dage, i mit gule North Face telt, kun lige afbrudt af små afstikkere til bygden, for at besøge mine venners venner, japaneren Iku og hans kone Anna.

Og så var der også lige overlevelsesturene. Først vandreturen over isen fra BMEWS til Camp Red Rock i maj, og den chartrede helikoptertur til Den Grønne Dal, samt tilbageturen til basen via P-Mountain med en overnatning i en storm 2.

Jeg kunne blive ved og ved.

Hverdagen i Danmark vil efter dette blive lidt tam, men man kan som bekendt ikke få det hele.

Jeg har været glad for mit arbejde med Pituffik News og især for jeres respons på bladet. Tag godt imod den nye redaktør Louise Kümmel, som allerede er ved at føre en masse nye idéer ud i livet.

Vi ses den 12.12. kl. 12.00.

Wivian Hedegaard

Operation Julemand

Fra Steering Committee

I 2005 har ovennævnte komité besluttet, at beboerne på Thule Air Base selv kan få lov til at vælge, hvilken organisation – udover Red Barnet (værestedet i Qaanaaq) – som skal have del i overskuddet fra Operation Julemand.

Organisationen, som vælges, skal arbejde til gavn for Grønland.

Send dit forslag til redaktionen af Pituffik News (louise.kellberg@gc.gl) inden fredag den 23. september 2005.

Alle besvarelser indgår i en pulje, hvorfra der trækkes en vinder. Præmien er en plads på helikopteren til Qaanaaq i december måned sammen med julemanden og alle julegaverne til børnene. Vinderen offentliggøres i Pituffik News nr. 8, som udkommer den 5. oktober 2005.

Nye spillere i truppen...

Annemette Andersen, Personnel Specialist

Jeg ankom til Thule den 20. april 2005, fuld af forventning og nysgerrighed – idet jeg efter 14 år som lægesekretær, skulle i gang med et helt nyt arbejdsområde, nemlig i personale-afdelingen i #274.

I afdelingen står jeg primært for håndtering af kontraktændringer, interne overførsler, interne ansøgninger, personalebestillinger, fratrædelsessamtaler, personalestatistikker og meget meget mere. Fremover bliver det også mig, der skal tage imod vores newcomers, hvilket jeg glæder mig til.

Grønland er ikke helt fremmed for mig, jeg har boet og arbejdet i Nuuk som lægesekretær på Dronning Ingrid's Hospital i 2 år fra 2003-2005. Jeg tog tilbage til Danmark for at være lidt mere sammen med familie og venner, og nåede da også at starte i et nyt job. Allerede efter 2½ måned blev jeg kontaktet af GC, som havde tilbud om et job i personaleafdelingen – og på trods af mit "korte" ophold i Danmark, valgte jeg at slå til og tage af sted igen. Et valg jeg ikke har fortrudt.

For mig er Grønland blevet en form for fristed, jeg er tiltrukket af de store vidder, den barske natur, den rene friske luft og roen.

Jeg vil fremover, som et del af et meget nyt team i personaleafdelingen, bestræbe mig på, at yde mit bedste over for vores kunde nemlig US Air Force, men i lige så høj grad overfor mine kolleger og medarbejdere på basen. Jeg håber på, at vi sammen kan leve op til den standard, der hidtil har været i afdelingen og medvirke til, at personaleafdelingen bliver mere synlig ude på pladserne og ser frem til et rigtig godt samarbejde.

Louise Kümmel, PR Coordinator

Det er muligvis lidt sent at præsentere sig selv, når man første gang landede i Thule for over et halvt år siden. Men som nogle af jer måske allerede ved, er jeg flyttet afdeling siden da. Jeg kom i første omgang op til IT-afdelingen, men sidder nu i personale og administrationsafdelingen, hvor jeg udgør en fjerdedel af den næsten helt nye stab.

Jeg skal fra næste nummer af Pituffik News sidde som redaktør, og er derudover webmaster på GCs hjemmeside. Jeg har også haft en del at gøre med newcomer briefing, men dette ansvarsområde vil i fremtiden overgå til min kollega Annemette Andersen.

Om mig selv kan jeg fortælle, at jeg er 25 år, senest har boet i Vanløse (selvom jeg efter 6 måneder på pladsen efter nogles mening har tillagt mig lidt jysk udtale), og er uddannet cand.ling.merc i kommunikation og formidling. Mens jeg læste, havde jeg et deltidsjob på et fransk engrosbageri på Amager, hvor jeg stod for en del af den interne samt eksterne kommunikation, og generelt sørgede for, at produktionen kørte, som den skulle. Efter endt uddannelse sad jeg i samme firma i et to måneders vikariat som salgs og produktionskoordinator. Så selvom jeg ikke er god til at bage brød, har jeg muligvis croissanter på hjernen.

Afslutningsvis vil jeg som kommende redaktør gerne opfordre jer alle til at indsende gode billeder, artikler eller blot idéer til artikler, og hvad I ellers kan finde på af sjove ting og sager. Pituffik News er et blad for medarbejderne og af medarbejderne, og vi sætter pris på alle bidrag, store som små.

Michael Rylander, Personnel Coordinator

Efter en bænkevarmertur på kysten i 6 dage, hvor jeg fik det røde kort og blev sat ud ad spillet, ankom jeg til basen i anden halvleg den 12. juli. Lige siden har jeg trænet i personale-afdelingen, hvor den daglige opvarmning består i at mandsopdække alle spillere på GC-holdet.

Oprindelig trådte jeg mine skæve fodboldstøvler i shippingbranchen, hvor jeg som speditør med bundesliga-hår leverede lange afleveringer på tværs af landegrænser. Siden hen kom jeg målbevidst ind i kampen med logistik på en landsdækkende morgenavis, hvor jeg som distriktsleder blev ansvarlig for den daglige distribution på udebane. Endelig har jeg haft spilletid på reklamebranchens midterbane med styring af projekter i et passende tempo. Men med en officiel trænertitel som Cand.comm i bagagen, herunder en B.A. i psykologi har jeg i de seneste 8 år været beskæftiget med Human Ressource på forskellige hold. Som HR-konsulent har jeg primært sparket til den indenfor rekruttering, medarbejderudvikling, driftsplanlægning og undervisning. Undervejs har jeg været på træningslejr i Canada og senest i USA, hvor det daglige spil bestod i opstart af Headhuntervirksomhed.

Med 33 sæsoner på kampkortet, størrelse 44 i støvle og hjemmebane i København vil jeg sammen med de kvindelige angribere i personaleafdelingen gøre vores for at opfylde kontrakten med GC. Desværre bytter vi ikke bluser når dagens kamp er fløjtet af, men vi er nogenlunde stærke i hovedspillet, og I er altid velkomne til at komme med indspark. Livet på basen kan til tider være en selvhenter, men vi glæder os til at spille med jer og måske score i weekenden.

Hilsen fra Otto Pharsen

For næsten et år siden sagde tidl. Fællestillidsmand Otto Pharsen farvel til Thule, og han "nyder" nu sit otium i Danmark. Helbredet er ikke så godt, som det kunne være, men han har en god læge i Gert Thomsen (tidl. Thule) på Viborg Sygehus. Men som Otto siger, "min sygdom sætter store begrænsninger for, hvad jeg kan deltage i, jeg har levet livet, men fortryder ikke noget.

Et godt råd er at passe på med sprut og smøger, man har kun et liv. Selvfølgelig skal man ikke gå helt i frø, men alt skal gøres med måde".

"Efter 25 år på Thule får man en brat opvågning, når man vender tilbage til Danmark. Man har levet en beskyttet tilværelse på Thule, og nu er man på herrens mark, hvor man skal man klare sig selv. Det offentlige sundhedssystem er meget tungt at danse med, og man bliver selv nødt til at sætte sig ind i systemet", siger Otto Pharsen.

Otto har bosat sig i sin fødeby Skive, men han måtte desværre sælge sommerhuset på Lundø, da der ikke var til at gange husleje på en efterløn.

Han bor alene, men er ikke ensom, alligevel har han et godt råd til andre på Thule: "Gør ikke den store fejl, som jeg desværre gjorde, hold forbindelsen med venner og familie ved lige".

Skulle tidligere venner og kolleger komme til Skive, er der altid kaffe på kanden. Otto bor i Thinggade 20B, 2.tv. 7800 Skive, og hans mobilnr er: 26 39 14 75.

Da Sara Jørgensen blev udlært

Lige siden Sara var 17 år og for første gang hørte om Thule Air Base, har hun drømt om at blive ansat her. Hun skulle dog blive 25 år, før drømmen blev til virkelighed.

Sit første job fik hun på turistkontoret i Ilulissat, men hun fandt hurtigt ud af, at det ikke var der, hun skulle være resten af sit liv. Hun startede sin uddannelse og kom i praktik på uddannelsescentret i Ilulissat. Her kom Youth Supervisoren fra Thule på et tidspunkt på besøg. En praktikaftale kom i stand, og siden var Sara i praktik på Thule Air Base.

Sara startede i personaleafdelingen som dengang også omfattede økonomi- og regnskab samt administration. Efter et par år her, kun afbrudt af skoleophold i hhv. Ilulissat og Qaqortoq, flyttede Sara til Supply & Services, hvor hun for at lære så meget som muligt, arbejdede i flere af afdelingerne.

Den 31. juli 2005 blev Sara udlært, og hun har siden arbejdet som Administration Specialist i Økonomi- og regnskabsafdelingen.

Den 5. august fejrede GC Sara med en grillfest i Pavillonen. Her samledes kolleger, elever og venner. Det havde regnet hele dagen, men en time før grillen skulle tændes, brød solen frem. Der var mange gaver på gavebordet og af GC fik Sara en Ulu samt et Jack Stephens fotografi.

Sara holdt en tale, hvori hun takkede GC for de 3½ år hun havde været elev på Thule. Hun synes selv, at hun har udviklet sig meget på det arbejdsmæssige såvel som på det personlige plan. Hun kan ikke sige, hvilken afdeling som er den bedste hun har arbejdet i, for de har alle været gode. Alle har været indstillet på at lære hende noget, og hun er blevet støttet i hele praktikperioden, også mens hun har været på skoleophold.

Sara takkede også sine medelever, som hun havde fået et tæt forhold til, især dem i barakken. Der har været gode tider og dårlige tider, de dårlige er blevet behandlet med det samme.

Man skal huske ikke at give op, når der kommer dårlige tider, man skal kæmpe. Og hun kom også med et par gode råd til de andre elever:

- vær ikke bange for at stikke næsen frem
- vent aldrig til andre siger eller gør noget
- sig din mening og kom med en løsning, hvis du synes, at noget er forkert
- Gør alt hvad du kunne tænke dig at gøre, i stedet for at drømme om det.

Alle virksomheder i hele verden har brug for unge hjerner af vores tid.

Sara sluttede talen med at sige, at hun altid vil være der, når der er brug for hendes hjælp, som GC altid har været der, når hun har haft brug for det.

580 - en arbejdsplads i GC

Vidste du, at taxa flytter omkring 250.000 mennesker om året? Og at der gennemsnitlig kommer 50 biler igennem Checkpoint om dagen? Eller hvad med at "man ikke kan lave biler uden musik"? Det var i hvert fald nogle af de ting, jeg fik at vide, da jeg en morgen tog en rundtur i # 580 med papir og blyant i hånden og kamera under armen.

Af Louise Kümmel

Min første indskydelse var, at # 580 måtte have deres travleste periode om vinteren, med alle de storme der blæser vinduer ud, snedriver der konstant overfalder bilerne, og de kolde nætter der får motoren til at strejke. Men det viser sig, at det faktisk er lige nu, der sker mest. Og med den nye kontrakt og alle de nye biler er i år et særdeles travlt år.

Med kubik i blodet

I Vehicle Management finder man værkstedet og administrationen, der beskæftiger henholdsvis 15 og 3 mand. Op til hver havnesæson har GP (General Purpose) og SP (Special Purpose) mekanikerne travlt med at reparere, klargøre og køre servicetjek på alt fra forklifte, over kraner, til trailere og tugbåden, der skal bruges på havnen om sommeren. Der er meget, der skal ordnes, så det hele står klar, når den sidste is tør. Lidt senere på sommeren skal alt snerydningsmateriel efterses og gøres klar til stormsæsonens start den 15. september.

Desuden kan mængden af danske entreprenører såsom MTH, Pihl & Søn og Adserballe & Knudsen mærkes. De skal, ligesom os andre, i Checkpoint en gang om ugen, og hentes af runneren, når de punkterer ude ved byggepladserne.

I Vehicle Operations har man også rigtig travlt i sommersæsonen. Til daglig ligger ansvaret for bus, taxa og udlejningsbiler i denne afdeling, hvor der arbejder 15 chauffører. Det er samtidig her,

alle nye biler bliver modtaget og fordelt videre ud på basen. Om sommeren er der ekstra arbejde, primært i form af alle de amerikanske teams, der også skal have tildelt biler. Og så er der lige den halvårlig boxtop, der skal tænkes på. I forbindelse med åbningen af den midlertidige Dining Hall på det gamle hospital, arbejder taxa i øjeblikket på højtryk med at lave nye busplaner, og det kræver ressourcer.

580 – en arbejdsplads i GC

Mange plejer at gå til og fra Dining Hall, men det gamle hospital ligger som bekendt ikke særligt centralt. Så selvom

en rask lille gåtur før aftensmaden muligvis kunne oparbejde en sund appetit, har VO valgt at sætte ekstra busture ind.

De to afdelingers arbejdspress bliver yderligere forhøjet, da al den ovennævnte aktivitet falder sammen med de faste eftersyn på basens biler i august/september måned. Det er i kontrakten defineret, hvornår dette skal foregå, og da bilerne altid ankommer med skib om sommeren, falder datoen for eftersynene på afdelingernes travleste periode overhovedet. Med den nye kontrakt kommer dette dog til at ændre sig, og # 580 vil kunne tilrettelægge de faste eftersyn, så de passer ind i det øvrige program.

112% i orden

Alle de nye biler GC har fået op, gør heller ikke det hele nemmere. De skal have køler –og bremsevæske på, og generelt gøres klar til de arktiske forhold. F.eks. er der monteret plastikmanchetter, som skal skiftes ud med silikonemanchetter, der kan modstå Thules barske vintervej. På trods af den travle tid er folkene ved godt mod. Selvom

mekanikerne er delt op i to grupper, er de alle krydstrænnet, så de kan dække over hinanden eller hjælpe til, hvor der er brug for det. Humøret bliver holdt højt, musikken spiller i baggrunden, og alle er gode til at hjælpe hinanden, skulle der være behov.

580 går dog en roligere tid i møde. Som det er nu, er der mange udfordringer ved reparationer på de amerikanske biler, og der er generelt nok at tage sig til. Efter den 1. oktober bliver det dog primært serviceeftersyn, der skal foretages, frem for reparationer, da Toyota ikke ligefrem er kendt for at gå i stykker. De Toyota'er, der allerede er

kørende på basen, kommer stort set aldrig til reparation, kun til eftersyn. På værkstedet ser man med lidt blandede følelser på denne fremtidige udvikling; det er sjovere at fejlsøge, end at foretage rutineopgaver, såsom at skifte filtre.

Til gengæld kan vi se frem til meget kortere ventetider ved reparationer, når de nye biler bliver sendt på gaden. # 580 vil i fremtiden have langt flere reservedele på lager, og mange af reparationerne vil kunne ske med det samme. Samtidig kommer det med den nye kontrakt til at være op til dem selv, hvorfra de bestiller og hvad der bestilles. Som det er nu, bliver alle dele bestilt fra USA, hvor der kan være lang leveringstid, og samtidig skal fundingen bevilges fra USAFs side, hvilket kan være en langsommelig proces. Når vi overgår til den nye kontrakt, kan de vælge at bestille tingene fra Danmark, hvor man så kan forvente levering fra charter til charter. Ved reparation af entreprenørmaskiner samt lastbiler kan vi ligeså se frem til kortere ventetider, da planen også her er at indkøbe et enkelt mærke, i så vid udstrækning det kan lade sig gøre.

Fra vor mand i Kangerlussuaq

Af Per Møller Jensen

Torsdag den 30. juni 2005 besøgte GCs bestyrelse Kangerlussuaq. De ankom med en Dash-7 kl. ca. 15.15. Da kl. var 15.30, var der afgang fra lufthavnen, hvor vi kørte en tur mod havnen og Kelly Ville med Holger Mortensen som guide og Per Møller Jensen som chauffør. Holger fortalte om det område, vi kørte i. Lige før vi nåede havnen, drejede vi til højre mod Kelly Ville. Først kørte vi forbi det gamle Power Plant, som amerikanerne tid-

ligere brugte til forsyning af de gamle senderstationer, som var etableret ved havnen. Vi så starten af slædesporet til Sisimiut, det er også det sted, hvor de fleste starter gåturen til Sisimiut. En sådan gåtur tager fra 5 til 10 dage.

Derefter kørte vi tilbage til Kelly Ville, hvor der for tiden er otte fastboende personer. Stationsleder Eggert viste rundt og fortalte om stationens arbejde. Kelly Ville, som drives af SRI (Stanford Research Institute), benytter en 3,5 Mega Watt radar med en parabolantenne med en diameter på 32 m til at udforske den ydre atmosfære. Bestyrelsen fandt rundvisningen meget interessant, og havde mange spørgsmål til Eggert.

Efter besøget i Kelly Ville kørte vi til havnen, hvor bl.a. de gamle barakker fra Camp Aurora står og venter på at blive afskibet til Sydgrønland. Camp Aurora, som var placeret 120 km inde på

isen, blev benyttet af VW fabrikkerne til testkørsel af biler. Man fløj 40 biler til Kangerlussuaq, og kørte dem 120 km ind på isen for at teste dem. En strækning på i alt ca. 150 km fra lufthavnen.

Vi kørte derefter direkte til roklubben for at nyde en god middag med udsigt ud over Lake Ferguson, hvorfra Kangerlussuaq forsynes med vand.

Kl. 21.40 fløj bestyrelsen til København med en ny god oplevelse af Kangerlussuaq.

Fra vor mand i McGuire

Af Kim Pelle

Så er US Logistics flyttet i nye lokaler. Siden fragtterminalen blev rømmet for ombygning i marts 2003 har vi været huset i „midlertidige“ lokaler et stykke fra fragtoperationen. Den nye terminal står nu klar, og vi er flyttet ind i vores nye kontor. I forbindelse med flytningen opgraderede vi vore møbler således, at vi har samme standard som i Thule. Det betyder bl.a. hæve/sænke skriveborde og anatomisk sunde skrivebords-stole. Når vi

tilbringer så meget tid ved skrivebordet, som vi gør, er det et utroligt fremskridt at kunne indstille højden på skrivebordet - vi kan sågar stå op og arbejde. Alle vore amerikanske kolleger i terminalen har allerede meddelt, at de MEGET gerne vil arve vores skriveborde, hvis vi skulle blive trætte af dem! Vi mangler fortsat de sidste detaljer, før vi er flyttet ind 100%, idet der mangler et par arkivskabe og plads til vore files/hængemapper. Yderligere skal den sidste vægplads dækkes med foto fra Grønland, opslagstavler og andet. Med flytningen er vi nu igen tættere på fragten, og vi kan meget bedre løse problemerne efterhånden, som de opstår. Yderligere er vi nu kun to døre fra McGuire Customer Service, og vi kan allerede mærke, at det

gamle samarbejde er reetableret. I en af de næste udgaver af Pituffik News vil jeg give jer et indtryk af den nye fragtterminal.

Åbent hus i Fire Department

Af Morten Bonnevent

Cirka 40 personer var mødt op for at se brandstationen. En stor del af de besøgende var danske og grønlandske politibetjente, som fik en grundig gennemgang af de mange forskellige køretøjer. På de enkelte køretøjer havde brandfolkene sat plancher op, så man kunne læse sig frem

til, hvordan de fungerede. Efter at de besøgende havde fået lagkage og en kop kaffe, var der mulighed for at købe t-shirt og andre former for souvenirs. Pludselig gik alarmen, og alle de besøgende blev sendt ud i en bus. Der var sket et trafikuheld ovre på øvelsespladsen, hvor en person var fastklemt og kommet alvorligt tilskade ved hoved, nakke og ryg. Det var selvfølgelig bare en øvelse. Efter at bussen var ankommet til øvelsespladsen, startede brandfolkene med at frigøre personen, der sad i bilen. Efter øvelsen blev der blandt de fremmødte trukket lod om en tur i de store Crashtendere. Otte heldige personer fik lov til at prøve at slukke en flybrand på brandvæsnets store flysimulator. Det var en rigtig god dag,

hvor gæsterne fik indsigt i hvordan, brandvæsnets fungerer. Der var rigeligt med lagkage i overskud, så brandvæsnets arbejder stadigvæk med at komme af med det - på løbebåndet i fitness rummet.

Thule - et gensyn med det nye

Af Preben Mørkbak

Efter at have boet i Grønland i knapt fire år og på det nærmeste sejlet rundt om den kæmpe ø kom jeg for 2 uger siden til Thule for første gang. Det blev en ganske særlig oplevelse.

Hverken i Ammasalik, Aupilatoq, Qaqortoq, Maniitsoq eller Upernavik finder man ørkensvidderne i Thule. Og i selv de mindste bygder finder man ikke så sært byggeri. Midt i denne ørken ligger basen som en trodsig påstand, og det slog mig under mit besøg, at netop den omstændighed gør stedet fascinerende.

De mærkelige grå huse pakket ind i sølvpapir forekommer ved første øjekast en smule forvirrende og egentligt ganske frastødende, men når de bliver lukket op og der i deres indre åbenbarer sig alle slags forskelligheder, bliver glæden så meget større. Endnu bedre bliver det, når man møder de mange venlige ansigter, som i hvert fald jeg mødte.

Jeg vil ikke påstå, at det var nyt for mig at møde venlige mennesker i Grønland, for dem har jeg gennem årene mødt mange af, men at jeg skulle finde dem i dette misk-mask af arbejdsområdet, fag, rang og hudfarver, havde jeg måske ikke ventet. På en måde blev Thule derfor en herlig overraskelse og et gensyn, med noget jeg kendte, men i en helt ny klædedragt.

I skal alle have tak for, at I lod mig se den side.

Det slog mig endvidere under mit besøg, at der over alt på basen hviler en atmosfære af både frihed og manglen på samme. Omstændighederne gør vel, at alle oplever den friske luft, den gode indtjening, de store vidder og det tætte kammeratskab som en frihed. Men som jeg så det, oplever de fleste vel også bindingen til et aflukket, øde sted som en art begrænsning. Det var overraskende at se, hvordan de to modsat rettede livsformer frit blev lagt blot.

I skal alle have tak for, at I lod mig se den side.

Under mine lange rejser i Grønland har jeg set alle slags måder at tjene til livets ophold på. Det gælder fra det frie fangerliv til det seje træk på fiskefabrikkerne og til den totale sløvhed og understøttelse. På basen bliver der arbejdet. Jeg har sjældent mødt så ivrigt arbejdende danske, som endda arbejder i et meget stort antal timer.

I skal alle have tak for, at I lod mig se den side.

Mit ophold i Thule blev således et ganske særligt møde med mange af de ting, jeg har set tidligere, men samtidig et møde med mange dele, jeg intet kendte til.

Som en yderligere dimension lå mødet med den amerikanske kultur og den verdensopfattelse, der kan uddrages i en helt unik form på et sted som Thule. Det slog mig, at jeg absolut ingen steder i Grønland har set så mange investeringer, så megen vedholdenhed og så megen hunger efter at fastholde en helt særlig form for energi. Set på den måde bliver Thule også liggende som noget af en påstand.

I skal alle have tak for, at I lod mig se den side.

Mest begejstrende var imidlertid synet af vidderne, gæstfriheden og ønsket om at dele den lille del af den grønlandske kultur, jeg har indsigt i. Den oprigtige glæde mine foredrag blev mødt med, vil jeg aldrig glemme.

I skal alle have tak for, at I lod mig se og gad at lytte.

God vind, og må Thor være med jer alle.

Preben Mørkbak

Mens vi venter på Greenpeace

Da Airbussen landede i Thule den 5. august, blev de rejsende mødt af et talstærkt politiopbud. Hvad i alverden lavede de her, og hvorfor så mange? Det gik dog hurtigt op for én, at Greenpeace atter var på vej til Thule.

Af Wivian Hedegaard

Betjentene havde på dette tidspunkt opholdt sig på basen i 14 dage, så de tre dirt-bikes samt civile biler påklistret skiltet POLITI, var allerede kendt i gadebilledet. Men ryterne gik, så redaktionen besluttede sig til at få den rigtige historie.

Lederen af missionen, Karl-Henrik Simonsen, til dagligt Vicepolitinspektør i Nuuk, tog imod os på Thules politistation.

Greenpeace skibet "Arctic Sunrise" lå på dette tidspunkt i omegnen af Ilulissat. Ombord var aktivister samt flere videnskabsfolk med global opvarmning som speciale. Greenpeace ville gerne være til stede, når en planlagt international miljøkonference med prominente deltagere fra Kina, Korea, Afrika, USA, England, Danmark etc. skulle løbe af stabelen 16.-19. august.

Karl-Henrik fortæller, at man har et afslappet forhold til Greenpeace og omvendt. Organisationen havde allerede for seks måneder siden, gennem Dansk Polar Center, ansøgt om at måtte være i området, samt oplyst i hvilket tidsrum de ville befinde sig i Grønland.

Star Wars

Greenpeace havde givet udtryk for, at man evt. ville komme nordover til Thuledistriktet for at opsamle nogle ekspeditionsdeltagere nord for Qaanaaq. Politiet regnede derfor med, at de ved samme lejlighed ville demonstrere mod det amerikanske Star Wars program. I 2001 havde Greenpeace held til, med gummibåd, at landsætte to aktivister ved Cape Athol. Aktivisterne blev dog efter flere dages udmattende vandring anholdt i nærheden af Shelter #7.

Karl-Henrik Simonsen har samlet et hold af danske og grønlandske betjente. De danske betjente kommer fra alle politikredse i Danmark. De har stor erfaring, og ved hvad det drejer sig om. Desuden har flere af dem været med i 2001, eller har haft en fortid på Thule Air Base, enten som fast stationeret betjent (Leif Laursen) eller som ferieafløser. De grønlandske betjente er alle under uddannelse, og har netop afsluttet deres første skoleperiode.

På vej og sti

Den primære opgave er at vente, og dagene går med at være klar. Greenpeace skibet ligger 2 ½ døgn fra Thule, men med en helikopter ombord er afstanden kortere. I ter-

Lars-Henrik Simonsen

rænet er der på strategisk vigtige steder anbragt politifolk, som observerer alt, hvad der sker i området. Yderligere bevæger de betjente, som ikke har været her før, sig rundt i Forsvarsområdet således, at de nu kender hver en vej og hver en sti.

Inden interviewet afsluttes efterlyser Karl-Henrik tre frivillige deltagere til deres næste øvelse et par dage senere. Vi meldte os med det samme.

Af Anders Adelsbøll

„Klokken er 8.40 – du er anholdt“ (vi er jo lidt hurtigere i Ø&R). Sekunder tidligere havde jeg hørt den karakteristiske banken fra den udtjente politimotorcykels boxermotor. Jeg havde fået besked på at gemme mig i shelteret nær DET-3 for klokken 8.30 at bevæge mig mod installationen for at demonstrere mod stjernekrigsprojektet – og gerne være meget provokerende. Herligt – det kunne ikke være en svær rolle at spille. Min chef ville måske ovenikøbet mene, at de bevidst havde castet mig.

Jeg gik og tænkte på lyssværd, da den tapre jyske ridder holdt an. Måske var det begyndende morgen-astma, der fik mig til at lyde som Darth Vader: „Hååååghhh, jeg vil have de store, hvide kugler sat ud af spillet“. Den undrende politimand var ikke sikker på, om dette var en øvelse. Jeg blev anholdt, og fik min taske rodet igennem. Aftenen forinden havde jeg været i barak-værktøjskassen for at finde et egnet lyssværd og andre effekter. Betjenten hev en stor træfil, en skruetrækker og et netværkskabel op af min taske. „Og wa´ska du så bruge dét til?“. „Jeg vil bekæmpe imperiet og besejre de onde liberalister“.

Nogle minutter senere – efter han havde gennemset mine udskrifter fra „Faklen“ om passiv modstand og polityranni – blev jeg hentet af en taxi, der i dagens anledning var politibil. Jeg havde fået en plasticstrimmel om det ene håndled med informationer om anholdelsestidspunkt mv. For ikke at miste min sidste rest af street-cred bad jeg så mindeligt om at blive bagbundet rigtigt, hvilket de flinke betjente da også gjorde til sidst.

Jeg røg til afhøring som den første. Her fik jeg rig mulighed til at fyre one-liners af på striben: „Du er da godt nok noget langsom med det keyboard, hva? Tror du ikke, at du er bedre til at betjene en møjgreb?“ og den gamle „Du er vel bare muggen fordi storebror fik gården“ samt den mere personlige „Sig mig, blev du ansat i sporingspatruljen pga. din store næse?“.

Jeg blev – efter et kort flugtforsøg – smidt i arresten hos SP'erne. Det var mandag morgen, så jeg lagde mig til at sove. Desværre blev

jeg vækket nogle timer senere. Vi fik lidt at spise, og blev derefter sejlet tilbage til „kameraterne“ i en gummibåd.

Efter sejlturen stod jeg ved rælingen af politibåden og forsøgte at overbevise mig selv om, at jeg havde lyst til at springe i havnen iført våddragt. Den flinke betjent fra Nuuk gav mig et bestemt skub fremad. Forbavsende nok var vandet ikke koldt, og det var en virkelig sjov oplevelse at ligge på ryggen og skulpe nærmest hjælpeløst rundt.

Om aftenen da jeg stod i madkøen i Dining Hall, blev jeg prikket på skulderen af én af betjentene. „De andre siger, at du er en ægte politihader“. Mission accomplished. Kraften havde været med os.

Af Louise Kümmel

„Klokken er 8.50, du er anholdt“. Motorcykelbetjenten kigger strengt på mig, men jeg kan ane starten på et smil. Det er en øvelse, og jeg er fra Greenpeace.

Jeg er en time før blevet sat af ved Dundas, med forklaringen at jeg er ankommet i gummibåd, har taget nogle prøver og nu vil snakke med Base Commander.

Planen er, at bevæge mig ind mod basen kl. 8.30, så jeg slår ventetiden ihjel med lidt musik og halvhæs mandag-morgen-sang.

På den aftalte tid begynder jeg at gå, mens jeg tænker over, hvad jeg skal sige, når de finder mig. Jeg er blevet bedt om at være provokerende...

Jeg kan høre dem, før jeg kan se dem. Tågen er tæt, lydene dæmpet og et øjeblik føler jeg faktisk, at jeg er ude på gale streger, og om lidt får seriøse problemer.

Ud af tågen kommer en six-pack, der med hvinende hjul spærrer min vej. En politimand spørger mig hvem jeg er, og hvor jeg skal hen. Jeg giver ham min dækhistorie. Da det er svært at være provokerende, når man er ved at flække af grin, går jeg i stedet efter at være flabet. Dette lykkes efter sigende ganske udmærket.

Mine oplysninger bliver verificeret, det hele kører som det skal, der er blot ét problem. Jeg har endnu ikke foretaget mig noget ulovligt, jeg må gerne være, hvor jeg er. Selvom jeg fortæller om mine planer, kan de ikke arrestere mig, før jeg faktisk er gået forbi skiltet, der 100 m længere op af vejen markerer forsvarsområdets grænse.

Med en politibil i hælene når jeg snart skiltet, hvor en motorcykelbetjent venter på mig. Jeg får pænt at vide, at jeg vil blive anholdt, hvis jeg lister så meget som en fod over grænsen. Jeg tager to skridt, bliver anholdt og fragtet til politistationen på bagsædet af en politibil.

Hvis nogen mandag d. 15. august har set mig desperat hive op i mine bukser, kan jeg nu fortælle, at politiet konfiskerede mit bælte. Om det var for at undgå min eller deres legemlige skade er uvist, jeg ved blot, at mit bælte ikke kun er til pynt...

Jeg var til afhøring i over 1 time, og det viste sig hurtigt nødvendigt, at spinde videre på historien, og fyre løgn på løgn af. Tro det eller ej, så var dette faktisk lidt af en udfordring.

Ud på eftermiddagen skulle vi afleveres tilbage til Greenpeace skibet, hvorfor vi blev iført overlevelsesdragter, og sat på en lille hurtig gummibåd. Vi rundede CEC Cristobal, og fik formelt at vide, at vi var løsladt. Men det endte ikke helt der. Når vi nu kæmpende havde iført os de orange pingvin dragter, kunne vi ligeså godt udnytte det, og hoppe i havnen.

Svømmeturen i sig selv var en fed oplevelse, men endnu sjovere var det, at posere for de mange politifolk, der ville forevige øjeblikket. Vi blev til slut kørt tilbage til #274, fik et tak for hjælpen med på vejen, og gik grinende de mange spørgsmål i møde.

Af Wivian Hedegaard

Klokken er 09.07, og du er anholdt. Betjentene tror ikke på min dækhistorie om, at jeg bare er ude at vandre. Jeg bliver i „håndjern“ ført ud til BMEWS vejen, hvor en politibil vil samle mig op for en nærmere afhøring på basen. Man jagter Greenpeace aktivister, og jeg er, hvad man i politisprog kalder en „figurant“.

Klokken 08.00 blev jeg sat af ved Shelter #8 forsynet med en dækhistorie, som jeg gerne måtte brygge videre på. Ventetiden her blev brugt til at lave min egen version af historien, og jeg grinede højlydt ved tanken om den reaktion, der ville komme, når min uvidende og uskyldige „medaktør“ blev afhentet på arbejde af politiet.

På det aftalte tidspunkt, kl. 08.30, forlod jeg Shelter 8 for at begive mig ud i terrænet omkring BMEWS, hvor jeg skulle plante et Greenpeace banner mod Star Wars på radartårnet.

Jeg begyndte at kravle opad skråningen mod Power Plant og domerne, idet jeg ville nærme mig radartårnet fra bagsiden. Ud af det blå kommer to mørke personer til syne ude på vejen. Kunne det være betjente på udkig efter mig? Måske kan jeg kravle videre i dække af små bakker og sten og uset nå Power Plant. Jeg prøver at holde øje med skikkelserne på vejen, mens jeg kravler videre – pludselig er de væk. De har nok set mig, og er på vej for at anholde mig. Det varer heller ikke længe, før de kommer gående imod mig.

Mit blufferi virker ikke, og da jeg ikke har legitim adgang til Forsvarsområdet, bliver jeg anholdt, lagt i „håndjern“ og ført ud til BMEWS vejen, hvor vi skal vente på den bil, som skal føre mig til afhøring på basen.

Figuranterne var på forhånd orienteret om, at Greenpeace som regel oplyser deres hensigter, så jeg fortalte åbent og ærligt min egen version af dækhistorien. Jeg var blevet sat i land ved Vandfaldet aftenen før, kl. 18.00, fra en gummibåd, havde overnattet i hytten CE-01 som tilhører en ven, havde begivet mig mod BMEWS, men var faret vild i tågen og endt ved Shelter #8.

Da man var udgået for fængselsceller (TAB har kun to, som allerede var optaget af mine medspillere), blev jeg plantet i Community Centret indtil afhøring kunne finde sted. Under afhøringen oplyste jeg, at ovennævnte ven også havde „hjulpet“ mig med at efterlade en stige nedenfor radarbygningen. Stigen havde han brugt et par dage før, da han skulle efterse en utæt membran i tagbelægningen. Desværre varede øvelsen ikke så længe, at man kunne nå at arrestere ham.

Øvelsen sluttede i en gummibåd som med højt skumsprøjt eskorterede os ud til „Greenpeace skibet CEC Cristobal“, som lå ude i bugten og ventede på at komme til kajs med gods til basen.

Vi siger velkommen til:

22. juni 2005 til 6. juli 2005

Dan Eggert Møller, Laborer, Enterprise
Michael Rylander, Personalekoordinator, Personel & Adm.
Inge Louise Juhl Christensen, Nurse Anesthesia, Health Services

13. juli 2005

Allan Østerby Pedersen, ATCALS Maint., Non Sensitive Comm.
Gerth Jack Storer, Plumber, Power & heat Ops.
Lars Aage Holm Højgaard, Electrical Technician, Eng. CE Adm.
Lars Boe Nielsen, Weather Observer, Airport Operations
Jens Ulrik Andersen, Equipment Clerk, Supply Purchasing
Bodil Roesgaard Pedersen, Nurse Anesthesia, Health Services
Dennis Rosenørn Larsen, Cook/KP, Food Services
Kunuk Lennert Rosing, Laborer, Enterprise
Henning Iversen, Painter, Enterprise
Tommy Egedal Pedersen, Laborer, Enterprise
Kim Hans Hendrik W. Larsen, Carpenter, Enterprise
Lars Kristian Kristiansen, HEO/Laborer, Enterprise
Peter Berthelsen, Janitor/KP, Custodial Services
Ane-Marie Berthelsen, Painter, Enterprise
Pernille Slot Petersen, Floater, Supply & Services

27. juli 2005 til 9. august 2005

Anette Lisa Poulsen, Lab./Vet. Technician, Health Services
Søren Elbeck, Emergency room Nurse, Health Services
Vivi Bæk Jensen, Clerck (PAX), Airport Operations
Linda Elnegaard, Nurse Anesthesia, Health Services
Grethe AK Bruun, Kitchenhelper/Janitor, Food services
Søren G.Frederiksen, Warehouseman/Driver, Supply - Logistics

10. august 2005

Thomas Højlund Andersen, Coordinator, Quality
Jens Pank Bjerregård, Fire Fighter, Fire Protection
Brian Ahlmann Hansen, Supervisor, Supply - Logistics
Ivar Fonseca Holmene, Mechanic, Vehicle Maintenance
Johannes BR Jensen, Mechanical Engineer, Engineering
Poul Kling, Coordinator, Quality
Anette Olesen, Coordinator, Quality
Claus Rasmussen, Fire Fighter, Fire Protection
Jan Bonnesen Wolff, Alarm Maintenance, Non Sensitive Comm.
Danni Linnau Dahl, Fitness Floater, HAWC & Fitness C
Frederikke Bolette Skifte, Janitor/KP, Custodial Services
Martin Glassow Møller, IT Operation Specialist, IT
Peder Vendelin Rasmussen, Cook/Kitchenhelper, Food Services

Site Manageren slukker endnu en brand

Vi har sagt farvel til:

30. juni 2005 til 12. juli 2005

Ole Ree Milkær, Fire Chief
Uffe Valthør Larsen, Supervisor
Thomas Merrild, QA Superintendent
Jette Jespersen, Nurse Anesthesia
Jari Vrist, Plumber

13. juli 2005

Louise Adolph, Divisionskoordinator
Benny Frank Elmlykke, Supervisor
Claus Morten Bagh, Weather Observer
Günther B. Røpcke, Emergency Physician
Jørgen Skovsgaard, Plumber
Michael Hyldgård Pedersen, Electrician
Benny Christian Svendsen, Fire Fighter
Steffen Hesselager, Alarm Maintenance
Per Trans, Heavy Equipment Operator
Peter Beck Adolph, Operator/Mechanic
Michael Aakjær Sørensen, Fire Fighter
Kaj-Erik Kjerulff-Andersen, Carpenter
Anette Grøn Christensen, Floater
Danni Nissen, Kok

14. juli 2005 til 3. august 2005

Peter Anthon Josef Knud Kristiansen, Carpenter
Dan Eggert Møller, Laborer
Christian Aage Paaske, Heavy Equipment Operator
Inge Louise Juhl Christensen, Nurse Anesthesia
Steffen Nielsen, Computer Support Specialist
Thomas Jering, Fire Fighter
Bjarne Drøger, BLS Supervisor pmp
Jørgen Tage Blok, Fire Fighter

4. august 2005

Niels Otto Erik Kristiansen, Carpenter
Dorte Kjærgaard Mikkelsen, Purchase Specialist
Niels-Erik Corfitz Sørensen, Flight Services Specialist
Bodil Roesgaard Pedersen, Nurse Anesthesia
Lise Kronborg, Fitness Floater
Niels Dalsgaard Jensen, Mechanic
Jens Erik Fogh, Plumber

5. august 2005

Carsten Møller, Driver

10. august 2005

Hendereraq Lyng, Laborer
Tony Rønne Pedersen, Material Specialist
Niels Nielsen, Heavy Equipment Operator
Niels Henrik Hansen, Mechanical Engineer
Søren Elbeck, Emergency room Nurse
Mark Alex Kristensen, Superintendent
Camilla Pfeiffer, Formand
Frank Hartvig Hansen, Electrician
John Riishede, Plumber
Henry Jan Broberg, Carpenter
Rud Vibjerg Faden, Cook/Kitchen
Karl Benjamin Peter Geisler, Laborer
Flemming Iversen, Painter
Jimmy Henrik Hansen, Electrician

Sne og Hør – Sne og Hør – Sne og Hør

Tillykke til brudeparret

Hvis ikke Casper Birch (Construction Shoppen) og Monica Henriksen (Økonomi- og regnskabsafdelingen) lige var kommet til at bo overfor hinanden i Barak #336, da Monica ankom, er det ikke sikkert at de havde været gift i dag. Ti dage efter at Monica var ankommet, blev de kærestere, i februar 2005 friede Casper, og den 30. juli blev de gift. "Det skulle bare være os", siger Monica.

Parret blev gift i Grevinge i Odsherred og Caspers ni-årige datter Elise og Monicas søster Malene, var brudepiger. Bryllupsfesten blev afholdt på Lyngkroen i Rørvig, og her var 60 gæster indbudt til laks, vildt og islagkage. Den store bryllupskage, som blev serveret senere, var lavet af Frederiksberg Chokolade. Den lignede til forveksling de lagkager, som bageren på Thule laver, prisen var bare 15 gange større.

Da brudeparret skulle være på arbejde i Thule fem dage senere, var der ikke tid til at tage på bryllupsrejse. I stedet rejser de nygifte til et eksotisk sted, når de har ferie i december måned.

Marianne Hammelboe 50 år den 9. juli 2005

I anledning af 50 års fødselsdagen den 9. juli 2005 blev Marianne Hammelboe, ansat i økonomi- og regnskabsafdelingen, fejret af kollegerne i #274. Man samledes midt på eftermiddagen i konferencerummet, hvor Inge W. Bülck holdt en lille tale samt overrakte den traditionelle fødselsdagsgave fra GC.

Den efterfølgende lørdag blev der afholdt fest i Pavillonen, hvortil Marianne havde inviteret ca. 30 venner og kolleger til at fejre dagen med hende.

Kirsten Jakobsen 50 år den 22. august 2005

Kirsten Jakobsen, ansat i Custodial Services, kunne den 22. august 2005 fejre 50 års fødselsdag. Kollegerne hemmeligholdt deres viden om fødselsdagen indtil kl. 16.00, hvor begivenheden skulle fejres.

Kirsten var fuldstændig mundlam da kolleger, arbejdsledere og flere andre gæster kom væltende ind af døren for at sige tillykke. Nu kunne hun bedre forstå, hvorfor hun ikke havde fået lov til at tage fri om eftermiddagen.

Elisabeth Wagner overrakte med en hilsen fra Inge W. Bülck GCs gave til fødselsaren. Den efterfølgende lørdag afholdt Kirsten en grillfest i Iglo Inn for alle vennerne.

Forfremmelse i CE Administration

Karin Woetmann Jensen er med virkning fra den 15. august 2005 udnævnt til Superintendent i Engineering. Karin, som er uddannet bygningsingeniør, blev ansat som Supervisor i Ressources & Requirements den 2. marts 2004. Hun vil fortsat være daglig leder af denne afdeling.

Pituffik News ønsker Karin tillykke med forfremmelsen.

Havnesæson 2005

Af Torben Kristensen

Som altid, er der jo noget specielt ved at lande i Thule, den dejlige friske luft strømmer én i møde, næsten før man stiger ud af flyet. Ligesom tidligere år, er det for mit vedkommende, havnen det gælder.

Jeg landede på Thule Air Base den 15. juni, og skal være her til og med den 7. september. Jeg ved, at det bliver en travl tid, i de 10 uger havnesæsonen løber, men som altid er det også en dejlig tid.

Isen driller

Det første skib, CEC Cristobal, skulle ankomme den 22. juni, men blev udsat til at ankomme den 24. juni, da skibet havde problemer med komme igennem isen, så det endte med, at Nuka Arctica ankom først.

Den 28. juni fik vi lidt af en forskrækkelse, idet drivisen pludselig kom ind mod kajen, og løftede de store boulders, der ligger for enden af pieren. Sten og is skubbede til fuelrørene og kompresorhuset, og det var tæt på at gå rigtigt galt, og det lige før tankskibenes ankomst.

Det første skib blev altså Nuka Arctica, der ankom den 4. juli med gods fra Danmark. Skibet medbragte to nye restackere samt fire nye containertrailere til GC. Derudover fragtede det en del heavy equipment til Pihl, som skulle bruge det til deres projekt ude ved den gamle Landfill nedenfor D-Launch, samt til stenbruddet på Nordbjerget.

Af yderligere gods var der 15 tons sprængstof, nye biler til GC samt varer til Base Supply. Den 7. juli sejlede Nuka Arctica igen.

Det blev den 12. juni, inden CEC Cristobal endelig lagde til kaj medbringende betonfundamenter og jernkonstruktion til det nye højhus, samt Bitumen til flightline projektet. Det blev en meget rodet opgave, men det gik.

Skibet fik 7200 tons gammel asfalt med retur, som MTH og P&G i fællesskab lastede.

Vindstød på over 100

Den Canadiske Isbryder CCGS Henry Larsen ankom den 15. juli sammen med 2 tankere. Gianella lagde som den første til

og startede pumpningen, men som sædvanligt blev det stormvejr. Ved 21.30 tiden smed den slangerne for at sejle ud i bugten for at ligge for anker, desværre tog den en pullert med i købet. Den nat blæste det så meget, at der på isbryderen blev registreret vindstød på over 100 knots.

Den 23. juli sejlede alle 3 skibe igen.

USA gods og Boxtop

Marlene Green ankom den 26. juli med årets gods fra USA. Skibet medbragte en del heavy equipment, samt 187 containere. Skibet forlod Thule igen den 3. august.

Samtidigt havde vi besøg af "Umiavut", et canadisk Boxtop skib, der kun lå til kajs i få timer med gods til Station Alert. Canadierne sørger selv for at losse alt deres gods, men vi supporter dem med køretøjer.

Lystbådehavnen havde på dette tidspunkt også besøg af en grønlandsk politikutter.

Den 14. august kom Mary Arctica med mange nye GC biler, varer til Commisary, BX'en og Base Supply. Efter 2 dage forlod den igen Thule, for at give plads til CEC Cristobal, der igen havde Bitumen i lasten. Den var ventet med længsel af Arkil/MTH, der skulle være færdige på flight-line.

Med CEC Cristobal var også mange paneler og andre byggematerialer til bygning #103. På hjemturen havde den igen asfalt med.

CEC Cristobal kommer igen i midten af september, hvor den runder Fiskefjorden ved Maniitsoq for at losse cargo og derefter tage til Thule efter endnu en gang asfalt.

Marinekutteren Tulugaq ankom den 17. august på vej nordover til Hans Ø.

Og det var den sommer

Tugbåden har også været i vandet, først og fremmest for at supportere tankbådene m.m., men derudover har den også sejlet med turister. Desværre fik den maskinskade, og en defekt toppakning var skyld i, at turene måtte indstilles. Den lille tugbåd, Boston Wheeler, bliver også taget op, når CEC Cristobal er sejlet.

Havneholdet er sammensat af folk fra P&G og Operations i #801, samt Oline fra Vehicle Maintenance i #580 med krydstræning af Karl Poulsen og Malene Lyng. Alle har udført et glimrende job – uden uheld af nogen art. Her på falderebet vil jeg sige tak til dem alle – uden sammenhold er det svært. Også en tak til alle shopper for den support de har givet os, altid villige til at hjælpe, når der har været noget.

Solen skinner, og der er dejligt her på havnen. Måske ses vi igen, et eller andet sted.

